

reaet for, at registrerings- og videregivelsesgrundlaget er i orden.

Dette udgangspunkt, hvorefter det er kreditoplysningsbureauet, der er ansvarligt, må imidlertid fraviges, når det drejer sig om registrering foretaget på baggrund af en offentlig myndigheds videregivelse af oplysninger om gæld.

Baggrunden herfor er, at kreditoplysningsbureauet, såfremt bureauet overfor Registertilsynet skulle dokumentere registreringens rigtighed m.v., i givet fald efter omstændighederne måtte have adgang til nærmere oplysninger om gældsforholdets karakter, herunder oplysninger, der tillige kunne afsløre oplysninger om eksempelvis væsentlige sociale problemer m.v. Dette stemmer ikke med det, der er hensigten med den foreslåede ordning, jf. også den foreslåede § 20 a, stk. 2.

Derfor forudsættes det, at en klage til Registertilsynet over en offentlig myndigheds videregivelse af oplysninger om gæld til et kreditoplysningsbureau i videst muligt omfang behandles som en sag mellem Registertilsynet og den myndighed, som har videregivet oplysningerne.

Dette er imidlertid ikke til hinder for, at klagesagen resulterer i, at Registertilsynet meddeler bureauet pålæg om at slette den pågældende oplysning, eller - i tilfælde af gentagne overtrædelser af reglerne fra myndighedens side - pålæg om at ophøre med at benytte den pågældende myndighed som abonnent.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvilke kreditoplysningsbureauer det offentlige skal benytte sig af i forbindelse med en udnyttelse af de muligheder, der tilvejebringes med de foreslåede regler, forudsættes det, at der bliver tale om en samlet ordning i givet fald i form af en central udbudsforretning i overensstemmelse med de herom gældende regler.

Det er ikke muligt præcist at angive tidsrammen for gennemførelse af en sådan udbudsforretning. Det foreslås derfor, at finansministeren bemyndiges til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden, når de fornødne aftaler er indgået.

4. Internationale regler

Der findes en række internationale regelsæt om databeskyttelse, herunder Europarådets konvention nr. 108 af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger og Europarådets rekommandation nr. R (91) 10 om offentlige myndigheders videregivelse af personoplysninger til tredjepersoner.

Bestemmelserne i disse regelsæt, der i vidt omfang har karakter af rammebestemmelser, er ikke til hin-

der for de foreslåede ændringer i lov om offentlige myndigheders registre.

Endvidere skal nævnes, at der i 1992 blev fremlagt et revideret forslag til Rådets direktiv om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Formålet med dette direktivforslag er at sikre et ensartet og højt beskyttelsesniveau i hele EU med henblik på at sikre den fri udveksling af personoplysninger i det indre marked.

Der er heller ikke i dette direktivforslag, der fortsat er under behandling, bestemmelser, der i sig selv vil være til hinder for de foreslåede ændringer i registerlovgivningen.

Ad pkt. c) Stramning af reglerne for afregning, sikkerhedsstillelse og for registrering som indeholdelsespligtig for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms (tretrins-modellen)

På baggrund af erfaringerne i forbindelse med den i 1991 vedtagne lov om nægtelse og fratagelse af autorisationer inden for en række erhvervsområder foreslås nu en model, hvorefter misbrug af pligten til at opkræve A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms for det offentlige sanktioneres efter en gradueret skala indeholdende 3 led.

Den foreslåede model skal i varierende omfang gælde for såvel igangværende virksomheder, d.v.s. registrerede virksomheder, som for nye virksomheder, der anmeldes til registrering.

Første led indebærer, at de statslige told- og skattemyndigheder kan kræve, at virksomheden afregner A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms med en forkortet frist i forhold til den normalt gældende.

Andet led indebærer, at virksomheder kan pålægges at stille sikkerhed for tilsvarende af A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms, når virksomheden efter at være sat på forkortet afregning fortsat ikke afregner til tiden. Nystartede virksomheder kan også umiddelbart i stedet for forkortet afregning pålægges at stille sikkerhed, når et pålæg om forkortet afregning ikke kan anses som tilstrækkeligt til at sikre, at A-skat, arbejdsmarkedsbidrag og moms vil blive afregnet rettidigt.

Tredje led indebærer, at nye virksomheder, der anmelder sig til registrering, og som ikke stiller en krævet sikkerhed, nægtes registrering som indeholdelses- og momspligtig. Igangværende, d.v.s. registrerede virksomheder, der ikke stiller en krævet sikkerhed, kan efter forslaget ikke fratages registreringen, men i stedet vil told- og skattemyndighederne i disse tilfælde overveje konkursbegæring.